

- Тî го теглишъ възъ чайръ, а то бѣга възъ баҳиръ.
 (П. Б—ва.)
- Тî дадни, а азъ да хапна.
- Тî ли самъ азъ, или азъ самъ тî. (Сопотъ. К. К—ча.)
- Тî менѣ дай, а тебѣ (ше даде) Господъ.
- 2565 Тî менѣ зжби побѣли, а тебѣ Господъ очи да побѣли.
- Тî менѣ обръсна, а тебѣ Господъ! Сир. Тî менѣ пакость направи, а тебѣ нека Господъ да направи!
- Тî менѣ разсмѣй, а тебѣ Господъ да разсмѣши, като умрѣлъ конъ. (Им. Ак. Н.)
- Тî са смѣешъ, а менъ сръце копиѣ.
- Тî ставамъ лепъ (добаръ), да те сторамъ слѣпъ.
 (Заш. Блжг. К. М—ва.)
- 2570 То је нѣшо, па дошло нѣшо та го изѣло, и останало нишо. Прим. 40.
- То си има крушка опашка. (Сичко си има работа).
 Това баба знає, това и баје. (***)
- Това је беля-та въ торба-та. Гледай: Ту и бела-та....
- Това је страшно—безъ брашно.
- 2575 Това ми је смртъ. Сир. Това азъ не обичамъ.
- Това му кучка отнѣла. (Им. Ак. Н.)
- Това не је поменъ. Или:
- Това не је бачия. Казватъ томува, който ёде много.
- Това са вика майстория, кога хайдутинъ отъ хайдутинъ краде!
- 2580 Това си је гола лжжа. Казватъ томува, който лжже.
- Тогава—кога изѣдешъ петъ шиника солъ. Казва баща-та на синъ-ть си, кога-то той го пита: „Тато, кога Ѣвшъ ма оженишъ?“
- Тогава пести, кога-то и хлѣбъ нѣма. Казватъ, кога-то нѣкой писнецъ си испие сичко, а кога-то мосиромашъ, той са зарече да пие.
- Той го не открадналъ, ами го зелъ да го не видатъ.
- Срѣб. Није украо, већ узео да нико не види.